

Diaconaal geld

Ons geld is principieel gezien niet van ons, maar van God. We zijn rijk als we wat we hebben niet alleen gebruiken voor onszelf maar ook om anderen mee te dienen. Veel rijken zijn daarom voor God slechts armen met geld. Niet wie *heeft* is rijk maar wie *geeft* is rijk.

Diaconaal geld is geld dat de leden van de gemeente geven aan de Here Jezus. Hij gebruikt diakenen om deze gaven in te zamelen en uit te delen. Jammer genoeg collecteren diakenen ook voor veel andere zaken. Dat is onjuist. Volgens de catechismus (zondag 38) is minstens één collecte in de eredienst principieel voor de diaconie.

Het is verder de verantwoordelijkheid van diakenen om zorgvuldig te handelen bij dit inzamelen. Daarvoor geldt: hoe concreter het diaconale doel hoe beter. Dan weet de gemeente waarvoor ze offert. Dan kan de nood en ons offer daarvoor een terechte plaats krijgen in de voorbede van de gemeente. Want geld geven zonder gebed kan de gemeente van Christus niet.

Diaconaal geld is ook wel geld van de armen genoemd. De armen hebben recht op dat geld, want het is al van hen. Het is niet van de diaconie, die beheert dat geld alleen maar. Juist diaconaal geld wil zo snel en zo goed mogelijk de mensen voor wie het bestemd is, bereiken. Vanuit dat oogpunt is het niet juist om collecten voor diaconale doeleinden lang op de eigen bank te laten staan alvorens ze over te maken. Diaconaal geld is evenmin bedoeld om de tekorten in de eigen kerkelijke financiën weg te werken.

Een variant hierop is de diaconie die een groot kapitaal beheert of banksaldo aanhoudt. Het denkbeeld hierachter is: als de nood aan de man komt, is er geld achter de hand. Een bepaald bedrag op de bank is niet onzinnig, maar dat bedrag hoeft niet heel groot te zijn. Dit temeer omdat, als de nood aan de man komt, er geld voldoende is. Dat bevindt zich nog niet bij de diaconie, maar in de portemonnee van de gemeenteleden. En die hebben dat van God voor gebruik gekregen, als rentmeesters.